13/07/2019

ΔΙΗΓΗΣΗ – ΜΑΡΤΥΡΙΑ: Ο Άγιος Παΐσιος και τα αυτιστικά παιδιά

/ Ορθόδοξες Προβολές

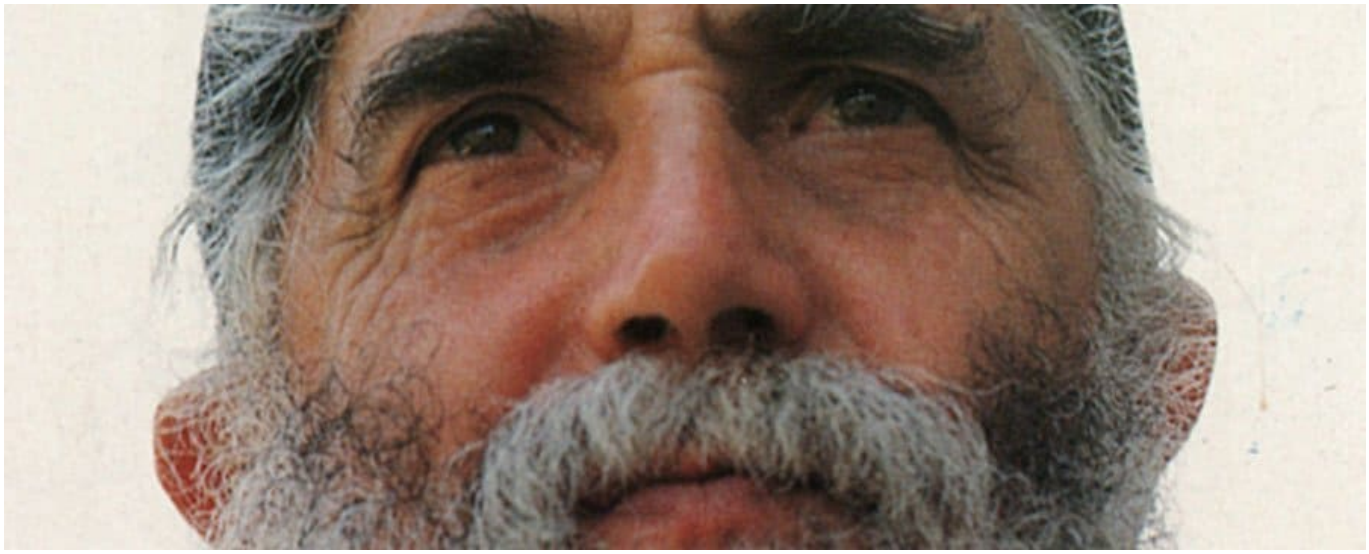

Διήγηση Ἠλία Βουτσινᾶ, ἀπό τήν Πάτρα:

«Ἐργαζόμουν ὡς ἀναπληρωτής καθηγητής στό Εἰδικό σχολεῖο Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. Ναυπάκτου, τήν σχολική χρονιά 2009–2010.

Σέ αὐτό τό σχολεῖο φοιτοῦν παιδιά ἀπό 13 ἕως 28 ἐτῶν ἔχοντας διάφορα προβλήματα ὑγείας, ὅπως σύνδρομο Down (μογγολισμός), βαριά–μέτρια ἐλαφριά νοητική ὑστέρηση, αὐτισμό, τυφλότητα, ὡς καί διάφορα ψυχολογικά καί ψυχιατρικά προβλήματα ἀπό ἐλαφριά ἕως καί μέ ἱστορικό σχιζοφρένειας. Κάποια ἀπό αὐτά τά παιδιά, λόγῳ τῆς ἀσθένειάς των, δέν μποροῦν νά ἐπικοινωνήσουν κἄν, βγάζοντας ἄναθρες κραυγές καί λέγοντας μονολεκτικά κάποιες λέξεις.

Σέ ἕνα τμῆμα ἔχουμε δύο παιδιά αὐτιστικά.

Ἀπό αὐτά, ὁ μέν Δ. λέει μόνο κάποιες λέξεις, ὁ δέ Π. μιλάει τόσο σιγά, ὥστε καί ἀπόλυτη ἡσυχία νά γίνεται δέν μπορεῖς νά ἀκούσης τί λέει.

Στήν ἀρχή τῆς χρονιᾶς τούς διάβαζα κάποια παραμυθάκια, ἀλλά δέν ἔδειχναν ἐνδιαφέρον. Κοιτοῦσαν δεξιά καί ἀριστερά, σηκώνονταν, ἔκαναν φασαρία καί ἐν γένει δέν μποροῦσα μέ τίποτε νά τούς κάνω νά ἀκούσουν ἔστω καί γιά λίγα λεπτά. Ὅταν μετά ἀπό τήν πάροδο 2–3 μηνῶν εἶπα νά τούς διαβάσω τόν Βίο τοῦ γέροντος Παϊσίου, τότε ὁ Π. ἀπό ἐκεῖ πού ἔδειχνε νά εἶναι στόν κόσμο του, ἄρχισε νά

παρακολουθῆ μέ ἐνδιαφέρον. Ἔβαζε τά χέρια του κάτω ἀπό τό πηγούνι καί μέ κοίταζε ἐνῶ μιλοῦσα.

Καί ὅπως λένε οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες, ἄν ἕναν αὐτιστικό καταφέρης νά τόν κάνης νά σέ κοιτάη στά μάτια, τότε τόν ἔχεις κερδίσει, γιατί σοῦ ἐπιτρέπει νά μπῆς στόν κόσμο του. Ὄχι ἐγώ, δέν τόν κέρδισα, ἀλλά ὁ π. Παΐσιος μέ τά λόγια του, τά ὁποῖα ἀνεγίνωσκα μόνο. Μάλιστα δέ, συνάδελφος πού πέρασε ἀπό τήν τάξη μιά φορά καί εἶδε τόν Π. στήν προειρημένη στάση, μοῦ εἶπε: “Τί τούς κάνεις, βρέ Ἠλία, καί σέ κοιτάζουν μέ τόση προσήλωση;”. “Ἐγώ; Ὁ Γέροντας”, σκέφτηκα.

Ἕνα δεύτερο περιστατικό εἶναι μέ τήν Ε., ἡ ὁποία πάσχει ἀπό βαριά νοητική ὑστέρηση μέ ἱστορικό σχιζοφρένειας. Παίρνει κάθε μέρα ἰσχυρά ψυχιατρικά χάπια καί ἐπικοινωνεῖ μέ νοήματα ἤ μέ ἄναθρες κραυγές πού ἀναλόγως τήν περίπτωση σημαίνουν ναί ἤ ὄχι.

Ἐνῶ, λοιπόν, μιά μέρα τῆς διάβαζα τόν Βίο τοῦ Γέροντος καί καθόταν ἥσυχη καί ἄκουγε, σέ μιά στιγμή σταμάτησα νά διαβάζω γιά λίγα λεπτά, προκειμένου νά στείλω ἕνα μήνυμα μέ τό κινητό μου τηλέφωνο. Τότε ἡ Ε. σηκώθηκε, ἦρθε πρός τό μέρος μου καί ἄρχιζε μέ τό δάκτυλό της νά μοῦ δείχνη τίς σελίδες ἐκεῖνες στίς ὁποῖες εἶχα ἀνοικτό τό βιβλίο.

Ἐγώ δέν κατάλαβα. Τῆς λέω: “Ε., τί θές;”. Συνέχιζε τό ἴδιο. Τῆς ξανάκανα τήν ἐρώτηση καί ὕστερα ἀπό 2–3 φορές, τῆς λέω: “Θές νά συνεχίσω νά διαβάζω;”.

Τότε ἡ Ε. ἔγνεψε καταφατικά, ἔβγαλε αὐτοῦ τοῦ εἴδους τήν κραυγή πού ἔχουμε μάθει ὅτι σημαίνει ναί καί κάθησε στή θέση της».

ΑΠΟΣΜΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ: Ο ΟΣΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΔΩ

Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ γίνει ἀποδέκτης μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήσει μὲ τὴν ΄΄ΕΝΩΜΕΝΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ΄΄ στὸ τηλέφωνο: 2310552207